

GÖYGÖRÇİN

ISSN- 0207- 4710

1

2005-ciil

F. Rəqəmli adına
Azərbaycan Dövlət Uşaq
KİTABXANASI
INV. №

"KOROGLU"

Səh. 10-11

NAGIL VAXTI

Səh. 8-9

"AXTAR TAP"

Səh. 16-17

"MƏNİM ŞƏHƏRİM"

Əliyeva Nərmin, (8 yaş),
Bakıdakı 23 sayılı orta məktəbin
2-ci sinif şagirdi

NAGƏL VAXTƏ

QAYIQÇI Koreya nağılı

Qoca bir qayıqçı var idi. Kim xahiş etsə, onu çayın bu sahilindən o biri sahilinə keçirərdi. Heç kəsdən pul istəməzdi, kim nə versə götürər, heç nə verməsə bir söz deməzdi.

Bir dəfə qoca gördü ki, çayda yoğun bir ilan üzür. İlan üzdü, üzdü birdən yorulub batmağa başladı. Qayıqçının ona yazığı gəldi. İlanı dartib sudan çıxardı. İlan heç nə demədi. Ancaq elə ağladı, elə ağladı ki, göz yaşları səpilən yerdə gözəl-gözəl çiçəklər bitməyə başladı. Həmin çiçəklər indi dönyanın göz yaşıyla sulanan hər bir yerində bitir və etir saçır.

Səhəri gün qayıqçı gördü ki, körpə bir cüür üzüb çayın o biri sahilinə keçmək istəyir. Qoca elə ki, onun batdığını gördü, tez üzüb yazılıq heyvanı xilas elədi.

Cüür sudan çıxdı, dərdli-dərdli mələdi və meşəyə qaçırdı.

Bir dəfə qoca meşəyə qış azuqəsi toplamağa getdi. Birdən onun qarşısına gözəl bir keçi çıxdı və ayaqları ilə yeri qazmağa başladı. Elə bu zaman əlində bel olan bir yolcu gözə dəydi. Keçi onu görən kimi qaçıb getdi.

Qoca isə həmin adamı yanına çağırıb xahiş etdi ki, buranı qaz.

Yolcu bellə yeri qazan kimi oradan qızıl çıxdı.

Qoca ona təşəkkür edib dedi:

- Qızılların yarsı sənindir, götürüb gedə bilərsən.

Yolcu razılaşmadı. Dedi ki, kızılların hamısı mənimdir. Ona görə ki, onları yerdən mən qazib çıxarımişam.

Onlar mübahisə eləməyə başladılar. Nəhayət, qərara gəldilər ki, məhkəməyə müraciət etsinlər.

Hakim ədalətsiz qərar qəbul etdi, qızılları yer qazana verdi, qocanı isə hebs edib bir quyuya saldırdı.

Gecə xilas etdiyi ilan qocanın yanına gəlib, onun ayağını dişlədi. Səhər keşikçilər gördülər ki, qocanın ayağı şışib dam boyda olub. Fikirləşdilər ki, qoca bu gecə mütləq öləcək. Ancaq gecə ilan yene sürünbəlli, gətirdiyi yarpağı dişlədiyi yaranın üstünə qoydu.

Səhərisi gün keşikçilər təəcübəldilər. Qocanın ayağı sağalmışdı, hətta yaranın izi də qalmamışdı.

Həmin gecə ilan sürünbəlli hakimin evinə getdi və onun arvadını çaldı. Qadının ayağı şışdi, az qaldı ki, arvad ölsün. Bunu eşidən məhbəs qaravolcuları quyuda qoca kişinən başına gələnləri danışdırılar.

Hakim əmr etdi ki, qocanı hebsxanadan azad edib, onun yanına getirsinlər. O, qocadan soruşdu:

- Necə oldu ki, sənin ayağının şışı çəkildi?

Qoca cavab verdi ki, vaxtılı xilas etdiyim ilan bir yarpaq getirib yaranın üstüne qoydu, elə buna görə də sağaldım.

Hakim qocadan xahiş etdi ki, onun arvadını da sağaltsın. Qoca ilanın gətirdiyi yarpağı hakimin arvadının yarasına qoynan kimi, onun ayağının şışı çəkildi və sağaldı.

Hakim təəcübəldi və soruşdu:

- Bəs xilas etdiyin cüür sənə əvəzində nə verdi?

- O da mənə qızılların yerini göstərmüşdi. O qızılların ki, sən mənim əlimdən alıb yoldan ötənə verdin.

Hakim səhvini başa düşdü. Qızılları alıb, əsl sahibinə qaytardı, yolçunu isə hebsxanaya saldı.

Tərcümə edib işləyən: R. ƏLİYEV

